

TLAČOVÁ SPRÁVA

5. apríla 2013

Uskutočnila sa posledná rozlúčka s akademikom Emilom Matejičkom

Dnes predpoludním sa v košickom krematóriu uskutočnila posledná rozlúčka s Dr.h.c. prof. MUDr. Emilom Matejičkom, DrSc., vynikajúcim chirurgom, pedagógom, rektorom Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach v rokoch 1964–1969 a exministrom zdravotníctva (1970–1986), ktorý skonal 30. marca 2013 vo veku 93 rokov. Posledné zbom mu prišli dať okrem príbuzných aj zamestnanci Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, pracovníci Lekárskej fakulty UPJŠ v Košiciach a chirurgovia z celého východoslovenského regiónu, medzi ktorými nechýbali jeho žiaci. Smútočný prejav v ich mene predniesol prof. MUDr. Július Vajó, DrSc., za UPJŠ v Košiciach a jej lekársku fakultu prodekan UPJŠ LF prof. MUDr. Pavol Jarčuška, PhD. a za univerzitnú nemocnicu námestník riaditeľa MUDr. Ľuboslav Beňa, PhD.

„My vaši žiaci a celá chirurgická pospolitosť sme obdivovali vašu neuveriteľnú húževnatosť, cieľavedomosť, lásku k chirurgii a medicíne, zmysel pre disciplínu, poriadok a pracovitosť, ktoré vás sprevádzali celým životom. Vážený pán profesor, vzdávame vám úctu a vyslovujeme poďakovanie za všetko čo ste vykonali pre košickú chirurgickú školu, univerzitu Pavla Jozefa Šafárika a jej Lekársku fakultu, pre Slovenské zdravotníctvo a pre vašich pacientov,“ povedal vo svojom smútočnom prejave prof. MUDr. Július Vajó, DrSc.

Prof. MUDr. Pavol Jarčuška, PhD. konštatoval, že aj keď Emil Matejiček postupne prešiel všetkými postami od sekundárneho lekára po profesora a akademika, od prodekana cez prorektora rektora až po ministra zdravotníctva, nikdy nezabúdal, že jeho srdce bije pre košickú medicínu, univerzitnú nemocnicu a Lekársku fakultu UPJŠ.

„Jeho vplyv je cítiť na všetkých generáciách lekárov, ktorí pôsobia v súčasnosti vo východoslovenskom regióne, ale predovšetkým v chirurgických odboroch. Vychoval celé generácie vynikajúcich chirurgov, deväť kandidátov vied, troch doktorov vied, sedem docentov a štyroch profesorov chirurgie. V posledných rokoch už síce profesor Matejiček neoperoval, jeho myseľ však ostávala neuveriteľne svieža. Nevynechal žiadnu príležitosť na návštevu kongresu, spolku lekárov, či iného medicínskeho alebo akademického podujatia, kam sme ho stále s radosťou

pozývali. Pred rokom som sa s ním zúčastnil neformálneho stretnutia jedného z prvých ročníkov absolventov Lekárskej fakulty UPJŠ. Jeden z účastníkov stretnutia, dlhoročný primár v okresnej nemocnici mi povedal – profesora Matejička sme si pozvali medzi nás, lebo si ho nesmierne vážime – ako nášho učiteľa, čo nám pripomína mladosť, ako kolegu, ktorý nám nikdy neodmietol pomoc, čo nám pripomína naše najplodnejšie medicínske roky ale i ako kolegu, ktorý nikdy neodmietol rozdávať svoje medicínske a ľudské skúsenosti.

Na akademických a medicínskych podujatiach sedával profesor Matejiček vždy v prvých radoch a často zmysluplne diskutoval. Pomyselná stolička, na ktorej sedával, ale i stolička chirurga-operátora, ktorým bol predovšetkým, ostala prázdna. Ak sa však pozrieme na dielo, ktoré nám profesor Matejiček zanechal, budeme mať istotu, že si na túto stoličku v nasledujúcich niekoľkých dekádach sadne niektorý z jeho žiakov, z niekoľkých generácií kvalitných lekárov–chirurgov, ktoré vychoval a ktorí budú jeho celoživotnú prácu zveľaďovať a odovzdávať ďalej,“ povedal pred smútočným zhromaždením prodekan UPJŠ LF prof. MUDr. Pavol Jarčuška, PhD.

prof. MUDr. Emil Matejiček, Dr.Sc. Dr.h.c

Česť jeho pamiatke!

***RNDr. Jaroslava Oravcová
PR manažérka***

ŽIVOTOPIS Dr.h.c. prof. MUDr. Emila Matejčka, DrSc.

Emil Matejiček sa narodil 5. januára 1920 v Púchove. Po absolvovaní základnej školy navštevoval Reálne gymnázium v Trenčíne. Medicínu študoval na Lekárskej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave a Lekárskej fakulte Karlovej Univerzity v Prahe. Po jej skončení v r. 1946 začal pôsobiť na chirurgickom oddelení Štátnej nemocnice v Košiciach ako sekundárny lekár. Po otvorení Lekárskej fakulty v Košiciach a zriadení chirurgickej kliniky na čele s prednostom prof. Kňazovickým sa stal odborným asistentom. Zapojil sa do vedecko-výskumnej činnosti kliniky, založil oddelenie experimentálnej chirurgie a rozvinul experimentálnu činnosť zameranú na problémy kardiovaskulárnej chirurgie a transplantácií. Jeho práca v oblasti transplantácie orgánov a revaskulizácie myokardu bola v tom čase priekopnícka. Po obhajobe experimentálnej dizertačnej práce o revaskulizácii myokardu na pôde ČSAV v Prahe v roku 1960 ako prvý lekár na Slovensku dosiahol titul doktor lekárskych vied. V roku 1956 sa stal docentom v obore chirurgie a roku 1963 bol menovaný za profesora chirurgie.

Od roku 1960 pôsobil ako krajský odborník pre chirurgiu. V rokoch 1960-1961 bol prodekanom LF UPJŠ a v rokoch 1964-1969 zastával funkciu rektora UPJŠ, pričom sa významnou mierou podieľal na jej personálom aj materiálom rozvoji, najmä čo sa týka priestorov pre výučbu, ale aj ubytovania študentov. V rokoch 1972-1986 vykonával funkciu ministra zdravotníctva Slovenskej republiky a mal veľké zásluhy na budovaní nemocničnej, ambulantnej a kúpeľnej starostlivosti v jednotlivých regiónoch Slovenska. V pozícii ministra zdravotníctva sa zaslúžil o pokračovanie a dokončenie výstavby Fakultnej nemocnice s poliklinikou a budovy Lekárskej fakulty UPJŠ na Triede SNP 1.

Funkciu prednostu chirurgickej kliniky zastával mimo uvoľnenia na výkon verejnej funkcie nepretržite od r. 1965 do roku 1990, kedy odišiel do dôchodku. Aktívne sa pričínal o vytvorenie Neurochirurgickej kliniky, Kliniky úrazovej chirurgie a plastickej chirurgie a zriadenie transplantáčného centra. V roku 1988 uskutočnil prvú transplantáciu obličiek v Košiciach.

Prof. Matejiček bol čínorodý, vytrvalý a so zánietením sa púšťal do odbornej, vedeckej, pedagogickej a verejno-zdravotnej činnosti. Jeho vedecká a odborná činnosť bola ocenená mnohými vyznamenaniami z univerzít, fakúlt a vedeckých inštitúcií domácich aj zahraničných. Krakovská Jagelonská univerzita mu udelila titul doctor honoris causa. Za dlhoročnú prácu v chirurgických spoločnostiach mu bolo udelené čestné členstvo Československej chirurgickej spoločnosti, Českej lekárskej spoločnosti JEP a bol zvolený za čestného člena viacerých zahraničných chirurgických spoločností. Za rozvoj chirurgie mu bol udelený Pribinov kríž II. triedy.